

Gustaaf Sorel, de kunstschilder van het visserskwartier

Wie regelmatig door het oud visserskwartier van Oostende wandelt en de kunstschilder Gustaaf Sorel heeft gekend — of tenminste enkele van zijn werken al heeft gezien —, moet toch af en toe wel eens terugdenken aan die rasechte Oostendenaar.

Gustaaf Sorel werd in 1905 in Oostende geboren en overleed hier bijna 20 jaar geleden op 14 mei 1981. Als kunstenaar debuteerde hij met lino's en inkttekeningen. Al in het begin van zijn artistieke carrière tekende hij huizenblokken met in zekere zin armoe-dige en mysterieuze gevels waarachter heel veel kon schuilgaan.

Inspiratie

Zo schilderde Gustaaf Sorel veel doeken die ons nu nog aan de Sint-Paulusstraat, het Pauluspleintje of de Sint-Franciscusstraat doen denken. Hij zocht zijn inspiratie ten andere in zijn directe omgeving. Sorel was immers in het visserskwartier geboren en woonde vele jaren in de Kerkstraat.

Gustaaf Sorel was medestichter van de Oostendse aca-

demie, gaf er les en was van 1948 tot 1977 zelfs directeur van de school.

Diamant noir

In 1929 stelde Gustaaf Sorel voor de eerste keer tentoon in Oostende en het zou niet de laatste keer worden, want er volgden nog vele exposities. Het was naar aanleiding van die eerste tentoonstelling dat Karel Jonckheere, die ten andere ook in de Sint-Paulusstraat was geboren, als een der eersten een artikel schreef over Sorel.

Toen James Ensor Sorels tekeningen zag, vond hij er onmiddellijk het juiste woord voor: „Voilà, het diamant noir.” Mooier kon het niet gezegd worden.

In mei 1940 werd een vijftal van zijn werken vernield tijdens de brand van het stadshuis, maar erger was het tij-

De Oostendse kunstenaar Gustaaf Sorel.

Het doek „Het Armenkarretje” doet denken aan het Pauluspleintje.

dens de overstroming van 1 februari 1953 toen een 60-tal doeken reddeloos verloren gingen.

Toch gaf Sorel de moed niet op. We zien hem nog voor zijn doeken staan en hoofdschuddend zeggen: „Het is toch curieus als ik zo mijn kleurige huizenblokken steeds opnieuw kan ontdekken.”

Groet

Kort voor zijn dood besloot de Oostendse Perskring de jaarlijkse *Gouden Mathille* aan Gustaaf Sorel toe te kennen, iets wat hem misschien

meer genoegen deed dan de zilveren medaille die hij in 1954 in Parijs won.

Als slot willen we even in herinnering brengen dat aan het Prins Boudewijnplein 10 een modern gebouw staat dat de naam *Residentie Sorel* draagt. In de inkomhal is een mooie steen gekapt met een afbeelding van een kunstwerk van Sorel.

Het loont de moeite even de deur van dit gebouw te openen. We denken wel dat het mag. Het is als een ware een groet aan Gustaaf Sorel, de kunstschilder van het visserskwartier.